

ŠTUDIJ V MÜNCHNU? ZAKAJ PA NE...

Danes imamo študentje preko različnih organizacij veliko možnosti izmenjav povezanih s študijem. Nekatere organizacije ponujajo prakse druge spet študij v tujini. Kakor verjetno številni med vami, sem tudi sam razmišljal o odhodu v tujino za semester ali dva. Lotil sem se raziskovanja ponudbe in naposled odkril možnost, ki mi je ustrezala.

Gre za »Sklad dr. Otta Likarja, dipl. inž., in Karle Likar«. Kot piše v njegovem statutu, je namen sklada podpiranje znanosti in raziskovanja na področju inženirstva ter medicine. Namen se uresničuje s podelitvijo štipendij za študij na Tehniški Univerzi München (TUM). Štipendije so dovolj visoke za pokritje stroškov stanovanja, hrane in še kaj ostane. To je bil tudi eden od vzrokov, ki je pritegnil moje zanimanje. Za študijsko izmenjavo, izdelavo diplomske naloge ali doktorata se lahko prijavijo kandidati, ki so na Univerzi v Ljubljani že opravili vsaj tri letnike študija. Med njimi sem se letos znašel tudi sam in bil potrjen s strani Posvetovalnega odbora, katerega predsednik je red. prof. dr. Miha Boltežar, ki poučuje na Fakulteti za strojništvo v Ljubljani.

Tako je bila premagana prva ovira. Sledilo je še malo morje birokracije in prejel sem pošto, da sem sprejet na Tehniško Univerzo v Münchnu. Med čakanjem na potrditev pa se je začel lov za dovolj ugodnim stanovanjem. Kot sem slišal že od mojih predhodnikov, ki so si izbrali enako vrsto izmenjave, je v Münchnu težko dobiti poceni študentski dom ali sobo. Cene študentskih domov se namreč gibljejo od 200 do 400 evrov na mesec, sobe v skupnih stanovanjih pa so še dražje. Poslal sem kar nekaj prošenj, vendar sem bil povsod zavržen oziroma 46. v čakalni vrsti. Septembra pa nam je mednarodna pisarna na srečo poslala ponudbo za nov študentski dom, v katerega sem bil tudi sprejet.

Tako je počasi nastopil čas za odhod. Najprej pakiranje vse možne prtljage, tako da je bil avto na koncu že čisto napolnjen. Za razliko od študentov, ki priletijo z letalom, sem lahko s seboj vzel tudi stvari, ki niso nujno potrebne, a zelo uporabne npr.: tiskalnik, kilogram cedevite, domačo marmelado, sataraš in klobaso.

Po prihodu v študentski dom sem takoj opazil očitno razliko s slovenskimi. Za razliko od študentskih domov pri nas imam tukaj svojo sobo, kopalnico in kuhinjo. Vse skupaj

obsega okrog 20 kvadratnih metrov in je zelo preprosto, a funkcionalno opremljeno. Okolica okrog doma še ni dokončno urejena, zato ob dežju hodimo po blatu, a v nekaj mesecih naj bi stvari uredili.

Po nekaj dneh življenja v Münchnu, opravljanja birokracije, kupovanja študentskih vozovnic in obiskovanja fakultete človek ugotovi, da ti ogromno časa vzamejo potovanja od enega konca na drugega. V Ljubljani potrebujem pet minut do fakultete, za ostale interesne točke pa s kolesom tudi ne dosti več. Tukaj pa se migracije večinoma odvijajo z javnim prometom, ki ga upravlja družba Münchner Verkehrsgesellschaft. Kot prevozna sredstva služijo avtobusi, tramvaji, podzemna in nadzemna železnica. Ravno pred kratkim je poteklo 150 let od prvega javnega avtobusa, ki je bil pravzaprav kočija. Ko želiš priti iz enega dela mesta na drugega, je na voljo vedno nekaj možnosti z različnimi prevoznimi sredstvi, ki se jih splača preučiti, saj lahko tako prihraniš čas. Moj problem je, da živim malo iz centra Münchna, v primestju, ki pa je samostojna občina Unterföhring, majhen kraj nekje na sredini poti med centrom in stavbo fakultete, kjer potekajo predavanja.

Študij poteka na podoben način kot v Sloveniji. Tudi tukaj imajo sistem bolonjskega študija, se pravi tri leta za prvo in dve leti za drugo bolonjsko stopnjo. Vmes in na koncu je potrebno izdelati diplomi. Na začetku vsakega semestra se je potrebno prijaviti na predmete. Jaz sem to izvedel malo prepozno, zato so bili nekateri predmeti že zasedeni. Od našega sistema se razlikujejo intenzivne vaje pri določenih predmetih, kar pomeni, da jih opraviš v enem tednu, vendar so na urniku vsak dan. Ta oblika vaj se izvaja med študijskimi počitnicami, ki trajajo od 11. februarja do 31. marca, kar je malo kasneje kot v Sloveniji. Razlog tiči v kasnejšem začetku predavanj (17. oktober) in dvotedenskih počitnicah v času novega leta. Predavanja se pretežno izvajajo v nemškem jeziku, vendar je nekaj predmetov tudi v angleščini. Sam obiskujem samo izbirne predmete in kot zanimivost lahko omenim, da enega od teh obiskujejo v velikem številu tudi študentje iz Fakultete za elektrotehniko in v manjšem številu še iz drugih fakultet. Tolikšne heterogenosti v Sloveniji nisem opazil.

Športna vzgoja na univerzi v Nemčiji sicer ni obvezna, a ponujajo veliko izbiro različnih športov, ki se izvajajo na različnih lokacijah. Dvoranski športi večinoma potekajo v športnem kompleksu Tehniške univerze, vodni športi pa v plavalnih bazenih, ki so bili zgrajeni za olimpijske igre leta 1972. Poleg osnovnih športov kot so nogomet, košarka in podobni, so na voljo tudi bolj eksotični športi, kot so triatlon, bavarski plesi, podvodni hokej, »ultimate frisbee« in sabljanje, ki ga obiskujem tudi sam. Obiskovanje športov je za študente zelo poceni. Dvoranski športi za en semester stanejo manj kot 10 evrov, plavanje pa 15 evrov. Obstaja tudi možnost večdnevnega jadrnanja ali smučanja ob ustreznem doplačilu.

Po treningu se prileže nekaj za pod zob. Na žalost ne na študentske bone in v restavracijah po izbiri. Kot drugod po Evropi imajo tudi tukaj študentske menze, v katerih kosilo stane okrog 3 evre, odvisno od tega, kaj želiš. Vsaka jed se računa posebej in zato si lahko kosilo poljubno sestaviš.

Ponudba hrane se razlikuje od menze do menze. V nekaterih je več linij z različnimi jedmi. Hrana ni tako kakovostna kot v restavracijah ali kot tista skuhana doma. Jedi so namreč pogosto preslane. Zato jejte na bone dokler lahko!

Poleg študija se splača obiskovati občudnijske dejavnosti za študente na izmenjavi. Za njih poskrbi TUM-i (TUM international). To je organizacija Tehniške univerze za mednarodne študente. Organizirajo različne izlete, srečanja in podobno. Vsak drugi ponedeljek je organizirana mednarodna večerja, kjer je vsakič na vrsti jed iz druge države. V prvih nekaj tednih v oktobru si je bilo na izletih možno ogledati Salzburg, Krakov, grad Neuschwanstein in par drugih destinacij. Organizirali so tudi dvodnevni pohod v hribe blizu avstrijske meje s spanjem v planinski koči. Ponudbe je dovolj in za vsakega se najde kaj primerne. Seveda se ob večerih pogosto prirejuje zabave, ki se zavlečejo dolgo v noč. Ponavadi TUM organizira zabave skupaj z Ludwig-

Maximilian-Universität, ki pokriva temeljne znanosti in družboslovje, saj jo namreč obiskuje večji delež nežnejšega spola. Ob posebnih priložnostih, kot je recimo noč čarovnic, pa se organizirane zabave odvijajo tudi v študentskih domovih.

Ko sem to napisal, sem bil v Münchnu šele dober mesec, tako da gre le za prikaz na podlagi dosedanjih, tako rekoč prvih izkušenj in občutkov. A že sedaj lahko rečem, da je vse skupaj več kot pozitivno z vidika novih izkušenj, poznanstev in študija. Malo manj glede hrane, a tu smo slovenski študentje tako ali tako nekaj posebnega v celi Evropi. Sicer pa z veseljem pričakujem nove izkušnje in spoznanja, vključno z opravljanjem preskusov znanja. Zaenkrat bi študij v Münchnu priporočil vsem, ki želijo kakovostno stroko in bi radi doživeli ter izkusili eno najbolj razvitih evropskih dežel – Bavarsko.

BESEDILO in FOTO:
Urban Žvar Baškovič

